

TAKK FOR MATEN-TALE, HOTEL CONTINENTAL, 29. AUGUST 1984

Vi er i sannhet inne i en stim av jubileer. Vi feirer parlamentarismens 100 år, vi feirer 100 år med organiserte politiske partier i Norge og i kveld har vi gleden av å kunne kombinere markeringen av Teatersalens gjenåpning med feiringen av 75-års jubileet for familien Boman Hansens overtagelse av Hotel Continental.

2.

Nå vil vel noen hevde at dette er jubileer som ikke uten videre kan sammenlignes, - og det har de sikkert noe rett i. Men i en tid hvor det er populært å snakke om "det utvidede kulturbegrep" er det sannelig også grunn til å feire 75 års uavbrutt kultur- og miljøskapende virksomhet. For det er da et prisverdig formål å drive en virksomhet som gir rik anledning til sosialt samvær og menneskelig kontakt i vakre og stilfulle omgivelser, med et utsøkt tilbud av mat og drikke som kontaktskapende bakgrunn. Continentals eiere fortjener en varm takk for at de på en så utmerket måte har gjort Continental til et begrep og en unnværlig bestanddel av Oslo-miljøet.

Samtidig er denne teatersalen og det nitid. erie lse som er nedlagt i gjenreisningen et levende bevis, - på samme måte som de øvrige deler av Continental-familien - på at også kulturvern er et høyst levende begrep - og sikkert også en kjær forpliktelse - for hotellets eiere og daglige ledelse. Det å holde i hevd verdifulle miljøer og interiører på denne måte er en side av miljøvernet som også har sin store samfunnsmessige betydning.

75 år under samme ledelse! Om det ikke er onestående, så er det iallefall en temmelig sjelden foreteelse i norsk hotellverden. Bare det i seg selv fortjener en skikkelig markering, men enda mer er det grunn til å feire at dette har vært 75 år i stadig utvikling. Her er det ikke tegn til vanegjengeri og selvtilfredshet med det bestående. Tvertimot, - hotellets eiere har på en fortreffelig måte bevist riktigheten av det kjente ord om at det er nødvendig å reformere for å bevare.

Her på Continental har man nådd å holde tradisjon og verdier i hevd, samtidig som tilbudene er blitt stadig utviklet både kvalitetsmessig og tidsmessig. Et mer livskraftig bevis på at det er fullt mulig å satse både på tradisjon og nyskapning med særdeles vellykket resultat, skal man lete lenge etter.

Jeg skal vokte meg vel for å ta parti i den vennskapelige rivalisering i Oslos hotell- og restaurantmiljø om hvem som kan smykke seg av å være best kjent og ha den mest farverike historie. Grand Hotel har fått sitt gedigne historieverk, som til fulle beviser den ærerike fortid og nutid. Og så har de jo Ibsen. Men når Continental om ikke så lenge kan presentere sitt historieverk, vil det nok bli bevist for all verden at også Continental har en farverik fortid å bygge fremtiden på, - om det da mot formodning skulle være noen som er i tvil om det.

Og i mellomtiden kan jo Continental, - uten
forkleinselse for Ibsen og hans berømmelse i utlandet -

slå fast at millionforfatteren Desmond Bagley valgte
nettopp Continental som utgangspunkt for handlingen i en
av sine mest kjente bøker. Skal man tro Bagley kan det
nok skje skumle ting på Continental, men forøvrig er
presentasjonen av hotellet så positiv at man skulle tro
at PR-avdelingen hadde en finger med i spillet.

Så Continental har altså maklet i et eller annet navn
verdenskjent. Og når man nå har fått gjenreint Grand's
gamle Rokokkosal på egen grunn, - så er det kanskje
riktig å si at stillingen pr. idag er a poeng mellom to
gode rivaler og venner.

I Sigurd Hoels "Fjorten dager før frostnettona" får vi en levende skildring av de forventninger hovedpersonen hadde til det måltid på Continental som skulle markere at han passerte 40-årsmilepælen. Vi som har gleden av å være tilstede her i kveld, - kom sikkert med minst like store forventninger. Av erfaring vet vi alle at det er grunn til å vente noe spesielt av et måltid på Continental.

10.

Og forventningene er mer enn innfridd. Riktignok har Martin Luther sagt at "Delikatesser har jeg ingen sans for. Jeg foretrekker et rent, godt vanlig hverdagsmåltid", men jeg føler meg overbevist om at han ville ha skiftet mening hvis han hadde fått nyde godt av de overdådigheter vertskapet har gitt oss her ikveld.

11.

Samtidig føler jeg meg like overbevist om at resten av kvelden vil vise riktigheten av et annet Luther-ord, - nemlig dette "Ovenpå en full mave er det alltid et lystig hode".

Gratulerer med dagen - og takk for maten.